

Lübnan'ın Fransa'dan Bağımsızlığının Yıl Dönümü!

Haber:

22 Kasım 1943'te Fransa, 1 Eylül 1920'de kurduğu ve ilan ettiği devletin bağımsızlığını tanıdığını duyurmuştur; bu ise "İşte geri döndük ey Selahaddin" sözüyle meşhur olan Fransız komiseri Gouraud'un, Şam kıyılarının çoğunu kapsayan ve bugünkü Lübnan'ın üç katından fazla bir alana sahip olan Beyrut vilayetini feshetme ve Bekaa, Baalbek, Hasbaya ve Raşaya'yı Şam vilayetinden ayırarak büyük Lübnan devleti adını verdiği yeni coğrafyaya ekleme kararlarını açıklamasının ardından gerçekleşmiştir.

Yorum:

Bugün Fransız işgalinin yenilgisinin yıldönümünü kutluyoruz ancak acı gerçek şu ki, Fransa askerleriyle çıkmış olsa da, onun tiran insan yapımı anayasası, kültürü ve dili ülkede kalmaya devam etmiş ve kanlı bir çatışmanın ardından siyasi nüfuz Amerika'ya intikal etmiştir.

Ortaya çıktığından bu yana Lübnan, hayatta kalma ve dayanıklılık unsurlarına sahip doğal bir devlet olarak inşa edilmemiştir; bu yüzden Lübnan, taifeler ve mezheplerle parçalanmış, Şam ülkesindeki doğal çevresinden ve Osmanlı Hilafet Devleti ile İslam ümmeti gibi gerçek derinliğinden zorla ayrılmış küçük bir ülkedir; bu da Lübnan'ın zayıflığını artırmış ve kendisini ve sakinlerini koruma gücünü aşındırmıştır.

Sonra "bağımsızlığın" onaylanıp bu parçalanmış devletçiğin bu şekliyle kabul edilmesi, zayıflık ve aşağılanmakla sonuçlanan çöküş ve geri kalmışlığın bir kanıtı olmuş ve kamu mallarını yağmalayan, hesap vermekten kaçmak ve bölünmeleri derinleştirmek için taifelere ve mezheplere sığınan hırsızlık ve dışa bağımlılık konusunda yetenekli siyasi bir sınıfın ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır.

Bugün, Yahudi varlığının Lübnan'a yönelik günlük saldırıları ve halkını ve topraklarını savunması gereken "bağımsız devletin" ise herhangi bir tepki vermemesinin gölgesinde, bağımsızlık yıl dönümünde askeri geçit törenleri yasaklanmıştır! Belki de otorite, en basit savunma ve caydırıcılık eylemlerinden bile yoksun oldukları bir zamanda güç gösterisinde bulunmaktan utanmakta ve bu skandaldan dolayı sessiz kalmayı tercih etmektedir; bunun ötesinde devlet başkanı bağımsızlık günü konuşmasında, suçlu ve saldırgan Yahudi varlığıyla müzakere çağrısında bulunmaktadır. **"Ne tuhaf şey bu böyle!"** [Sâd 5]

Önce Fransa, sonra da Amerika olmak üzere sömürgeci kâfir Batı Lübnan'ı bölünmüş, çatışmalarla çevrili ve bağımsız kararlar almaktan aciz bir ülke haline getirmiştir ki böylece düşmanlarının kolay bir avı haline gelebilsin. Bakın işte bugün, Yahudi varlığının saldırıları karşısında aciz bir şekilde durmakta, kendini ve çocuklarını savunamamakta ve onurunu geri kazanamamaktadır.

Gerçek bağımsızlık, yıldönümü kutlamalarıyla, süslerle ya da içi boş gösterilerle değil, aksine ülkeyi ve insanları koruma gücü, doğru kararlar alma konusunda birlik ve güç ve egemenlik sağlayan köklere ve kökenlere geri dönmekle olur.

Allah'tan, vaadini bizim ellerimizle gerçekleştirmesini, bizi yeryüzünde egemen kılmasını ve böylece Hilafetimize geri dönmeyi ve kalbimizde çok değerli olan Lübnan'ın da onun bir parçası olmasını ümit ediyoruz. **"İşte çalışanlar, asıl bunun için çalışmalıdırlar."** [Saffat 61]